

Diplomní projekt
London Public Library
Petra Ross

Dříve než budu cokoliv na této práci komentovat a s čímkoliv polemizovat, tak mi dovolu vyjádřit svůj obdiv a respekt k tomuto komplexně pojatému projektu. Tato práce Petry Ross odráží ukázkovým způsobem analytickou přípravu a následnou syntézu všech aspektů, které se v takto složité úloze prolínají a Petra Ross je podle mého názoru adekvátně vzájemně vyvažuje.

Termín „Knihovna“

Projekt je charakterizován jako Knihovna. Osobně si myslím, že více než o knihovnu se jedná o Komunitní Centrum, nebo o jakési „útočiště sociální komunikace“ lidí v okolí tohoto objektu žijících nebo pracujících. V dnešní době informačního a mediálního nadbytku máme spíše podvědomou potřebu se od dalších zdrojů informací izolovat než je vyhledávat. Knihovny vznikly v době, kdy dostupnost knih a tedy informací, byla velmi limitovaná. Dnes je tomu právě naopak. Ale individuální vyhledávání informací pomocí laptopů a smartphonů a na to navazující virtuální komunikace mezi lidmi, je současně pro náš sociální rozvoj zhoubná. Proto si myslím, že je v tomto smyslu namíste právě budova s takovouto náplní. Místo setkávání, střetávání, nahodilé komunikace, zkrátka sociální interakce, kterou neumožňuje ani FaceBook ani Twitter. Londýn je gigantické mraveniště zhruba 8 milionů lidí a úplně všech sociálních vrstev, kultur a národností. Paradoxně právě v takto koncentrovaném megaměstě jsou sociální vazby nejchudší a míra anonymity nejvyšší. K alespoň k částečnému odbourání těchto problémů by mohl právě tento koncept být prospěšný.

Koncept návrhu

Je pro mne nepochopitelné, že se nějaké město může tak rychle měnit doslova před očima. Žádné jiné město v Evropě se za mého života tak radikálně nezměnilo jako právě Londýn. Při mé první návštěvě v roce 1987 nemělo smysl navštívit jižní část, tak zvaný South Bank, a byla by to v celku i docela nebezpečná zkušenost. Během necelých třiceti let se South Bank stal významným fenoménem v životě tohoto velkoměsta, symbolicky se tam přestěhovalo sídlo primátora, původní polarita se setřela a oba břehy jsou postupně svým významem vzájemně vyváženější.

Projekt Petry Ross vnímám jako nakloněnou rovinu, jako divadelní hlediště. Příčemž jevištěm tohoto mamutího divadla je centrum v okolí St.PaulCathedral, velice živé jižní nábreží, a v několikaměsíčním cyklu se měnící skyline města. Podobně jako London Eye, který je nadmíru populární především díky neuvěřitelnému zážitku vidět Londýn z různých horizontů předpokládám, že by projekt Knihovny byl atraktivním místem pozorování z pro chodce neobvyklého horizontu.

Z hlediska umístění a orientace tohoto objektu mám dojem, že by osa, kam výhled ze střešního parku je směřován, neměla vést kolmo k řece. Přesto že si uvědomuji složitost sevřené parcely, myslím si, že park měl být spíše nakloněn v diagonální ose, směřující k severnímu konci Tower Bridge. Z hlediska umístění objektu, bych rovněž považoval za správné vytvořit větší odstup mezi Knihovnou a stávajícími objekty na východní straně dané parcely. I když vím, že míra kompaktnosti Londýna je v centru místy doslova brutální, zejména v případě tohoto charakteru stavby s kulturní a společenskou náplní by určité uvolnění intenzity zástavby bylo na místě.

V samotném návrhu parkové střechy mi chybí větší míra využití tohoto fenomenálního místa k možnosti posezení. Na úkor ploch pro komunikaci bych zintenzivnil množství a velikost plochy pro sezení na lavičkách i na různých platformách a fatboyích. Tato plocha není průchodem ale destinací pro relaxaci londýňanů i turistů.

Rovněž boční fasády Knihovny by mohli být řešeny pomocí vertikální zeleně. Tím by mohlo být dosaženo jednak příjemného výhledu na tento objekt z okolních budov, které namísto do parku (kam

vidí dnes) budou pohlížet do prosklené stěny Knihovny. Současně by se tak částečně vyřešila i „ekologičnost“ projektu, který větší mírou kompaktnosti by byl lépe izolovaný a k prosvětlení interiéru by mohlo být řešeno střešními světlíky, které by mohli sloužit paralelně i k pasivnímu vytápění.

Dalším můj komentář směřuje k určitému rozporu mezi ortogonálním a organickým principem. Tento rozpor je patrný zejména na řešení půdorysů. Základní tvar objektu, vychází z obdélného tvaru, do kterého jsou vetknuty eliptické tvary átrií a oblé tvary schodišť a obvodového pláště. V tomto ohledu na mne projekt působí značně rozpačitým dojmem. Cestou by mohlo být použití organického tvarosloví pouze na parkové střeše, která je vetknuta do ortogonálního systému objektu Knihovny. Možných řešení je samozřejmě celá řada. Mistrovství v tomto ohledu je nejlépe vidět na dispozicích budov od Normana Fostera, jehož objekty jsou realizovány v těsném sousedství a v mnoha dalších místech Londýna. Mám na mysli zejména řešení slavné budovy Swiss Re, neboli Okurky, na druhém břehu Temže, kde je skvělým způsobem sklouben centrický a ortogonální systém, aniž by byla jakkoliv narušena konstrukční nebo dispoziční logika této budovy.

Přestože projekt samotný je mi po stránce architektonické i urbanistické velmi blízký, nejvíce oceňuji pracovní proces, kterým Petra Ross prokázala podle mého názoru vynikající připravenost do praxe, protože právě proces práce architekta je tím nejcennějším, co škola architektury v dnešní době může svým absolventům dát! (vykřičník)

Práce podle mne splňuje cíle zadání, odpovídá udělení akademického titulu a tudíž ji doporučuji k obhajobě. Konečné hodnocení diplomní komise by mělo vycházet z kontextu ostatních prací. Avšak v kontextu diplomních projektů zpracovaných na jiných školách architektury, kterém mám možnost osobně posuzovat navrhující zátup práci „jedničku“.

Jakub Cigler

31.1.2016

akubciglerarchitekti

MOULÍKOVA 3286/1b, 150 00 PRAHA 5

ČESKÁ REPUBLIKA

T +420 226 805 300

M +420 602 386 332

E CIGLER@JAKUBCIGLER.ARCHI

W WWW.JAKUBCIGLER.ARCHI

OOO CMA

BUSINESS PARK «RUMYANTSEVO»

BUILDING 1, FLOOR 4, BLOCK A

142784, MOSCOW, RUSSIA

M +7 (916) 790 05 69